

Paula Valls: “M'agrada que la música sigui real, propera i amb sentiment”

La cantant manlleuena presentarà demà al Teatre de Salt el seu debut, 'Black and white', i també actuarà el 4 de març a Fornells i el 18 de març a Olot

Paula Valls, un talent que creix Foto: XEVI VALLS.

L'últim any ha estat tan ràpid com intens en la vida de Paula Valls [<http://paulavalls.com>] : el 7 de gener del 2016 va començar a assajar amb el seu grup, quan encara tenia només 16 anys; el 3 de març va oferir al Sunset Jazz Club de Girona, dins del Black Music Festival, el primer concert, en què va anunciar que preparava el seu primer disc, un EP de sis cançons titulat Black and white, que RGB [<http://www.rgb.cat/>] Suports va publicar a final de juny, “un mal moment per publicar un disc, quan totes les programacions de l'estiu ja estan tancades”, diu. I tot i així no li van faltar actuacions.

El 2016 es va tancar amb un gran regal: la jove cantant manlleuena –tot just farà 18 anys el 16 de març i estudia segon de batxillerat– va ser convidada a participar en el disc de La Marató per versionar, en un duet amb el seu admirat Ramon Mirabet (“L'havia anat a veure al Cruïlla l'estiu passat!”), una versió del seu no menys admirat Peter Gabriel: Don't give up, adaptada com a No et rendeixis i enregistrada amb Marc Parrot com a productor, en una experiència inoblidable. “Vaig sentir força pressió, perquè és una cançó que m'agrada molt i sembla molt senzilla, però en realitat no ho és tant”, diu la cantant.

Després d'un petit parèntesi al gener, Paula Valls torna als escenaris amb forces renovades: demà dissabte actuarà al Teatre de Salt [http://www.teatrede_salt.net/ca/programacio/c/1002-black-and-white.html] (21 h, 18 euros) i el 4 de març ho farà a La Sitja de Fornells de la Selva, de nou dins del Black Music Festival [<http://www.blackmusicfestival.com>] . En aquests dos concerts estarà acompanyada per tota la seva banda: Guillem Soler, teclats i veus; Joan Carles Aguerri, bateria; Franco Molinari, contrabaix, i Quim Abramo, guitarra. El 18 de març, Valls oferirà un concert més íntim al festival Elmini [<http://www.elmini.net>] d'Olot, només amb piano i contrabaix.

En directe, aquesta jove intèrpret de veu excepcional combina les cançons de Black and white amb altres temes propis i algunes versions ben diferents dels originals: “Fem, per exemple, Highway to Hell, d'AC/DC, però evidentment no la fem igual. Bàsicament, m'agrada jugar amb la música, i per això ens fem pròpies cançons alienes que en alguns casos ja s'han quedat en el repertori com si realment fossin nostres.” Entre el jazz, el soul, el funk i altres músiques afroamericanes es mou sense problemes una artista que té les coses molt clares: “M'agrada que la música sigui real, propera i amb sentiment, que et toqui, i no importa si hi ha imperfeccions: som humans. En canvi a en les gravacions actuals la tecnologia afavoreix que tot soni massa correctament.”

No sap quan arribarà el nou disc, però Paula no para de compondre cançons, obrint-se a noves influències, com ara el fado (“M'agradaria cantar en portuguès”) i combinant els assajos dels divendres amb els concerts del cap de setmana i els estudis, ja que té la selectivitat en perspectiva. “Aquest any m'ho agafaré amb més calma, però en general no em queixo: per a mi la música és una necessitat”.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 10-02-2017 Pàgina 27

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1066069-paula-valls-m-agrada-que-la-musica-sigui-real-propera-i-am-b-sentiment.html>